

ת"פ 38908/03 - מדינת ישראל נגד בוריס פרשטיין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 38908-03 מדינת ישראל נ' פרשטיין
תיק חיזוני: 00026282/2015

בפני כבוד השופטת מריב גרינברג
המאשימה מדינת ישראל
נגד בוריס פרשטיין
הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ג-1977** (להלן: "החוק").

עו"פ עובדות כתוב האישום, ביום 15.1.19 בסמוך לשעה 09:45, ברחוב הכרמל בכפר סבא, התפתחה דין ודברים בין הנאשם לבין ע' (להלן: "המתלוננת") שטיילה עם כלבה, בעניין הכלב. בנסיבות אלו, ולאחר שהמתלוננת העירה לנאשם שנייה לבוטח בכלבה קילל אותה הנאשם באומרו "זונה שרמוטה" ובהמשך הכה אותה מכת אגרוף בפניה שגרמה לה לדימום ונפיחות בשפה העליונה ושברה את פלטת שינה התותבות.

2. בדיעו שהתקיים ביום 23.06.15 בפני כב' השופט פרץ יהודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, הכולל הפניטו למסקירת שירות מבחן. בישיבה הנדרשת נטען כי יהודה במיחס לו בשל קשיים בהבנת השפה העברית, ובית המשפט התיר חזרתו מהודאה וביטול את הכרעת הדיון. הנאשם כפר, באמצעות'ai-coco, במיחס לו בכתב האישום. עוד צוין שהנאשם דובר את השפה הרוסית ועל כן נעזר במתורגמן. במקרים חריגים, נעתרתי לבקשת בנו לסייע בתרגום.

יריעת המחלוקת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

3. מהמענה לכתב האישום ומגרסתו בעדותו, ניתן ללמוד שהנאשם אינו חולק על נוכחותו במקום ואף לא על כך שהיא בין ובירת המתלוונת דין ודברים ביחס להתרלות כלבה. הנאשם כופר מכל וכל בתקיפתו את המתלוונת וכן טוען כי המתלוונת היא זו אשר קיללה אותו לאחר שחרורה את כלבה לעברו. לא הייתה מחלוקת כי נגרמו למתלוונת חבלות של ממש, אם כי לא ע"י הנאשם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עתר, בסיכוןו, להרשותה הנאשם בעבירה המיוחסת לו בהתקבש על עדותה הינה והאמינה של המתלוונת, לטענתו לא היה לה כל אינטנס חבי. עוד סבור ב"כ המאשימה כי הדברים מוצאים חיזוק בדוחות פעולה ובעדותם של השוטרת אלמוג ימי, והחוקר אמנון גدعוני, וכן הפנה לכך שהנאשם בעדותו לא אמראמת ביחס לעברו הפלילי, כמו כן הפנה לד"ח רפואי מפורט(ת/2) המלמד שהמתלוונת סבלה מכאבם ומדימומים. ב"כ המאשימה הבahir בסיכוןו כי המתלוונת הייתה אמונה לאורך כל ההליך, כך למשל לא הגזימה בתיאוריה את המכות ולא סתרה את גרטסה במשטרה.

5. מנגד, עתר ב"כ הנאשם, עוז'ד אשכנזי, לזכויו הנאשם. בסיכוןו ביקש לבדוק היבט את מהימנות גרסת המתלוונת. לטענתו ישן כשל חקירה רבים, שכן עדים רבים נחקרו למרות שהמתלוונת אמרה שהוא עדים רבים בסביבת מקום ביצוע העבירה.

תמצית פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו המתלוונת, סירתה שהגעה לזרת הארווע וגובה ההודעה. כמו-כן הוגשו בהסכמה תעוזות רפואיות של המתלוונת ת/2 ו-ת/3, תמנונתה ת/1. עוד הוגש מטעם המאשימה, המרשם הפלילי של הנאשם ת/8, וזאת מכח סעיף 163 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

עדות המתלוונת

6. עדת התביעה המרכזית הינה המתלוונת. בעדותה סיפה כי באותה עת התגוררה בסמוך לבית הנאשם ויצאה כמנהגה, מדי בוקר, לטיל עם כלבה. כשהגיעה לגינה סמוכה, הגיע אף הנאשם עם כלבו. הנאשם לא הסכים שכלבה יתרקרב אליו ולכך ביקש מהמנה לאפשר לה לעبور אך הוא מנע זאת ממנו. בשלב זה קיללה באומרה לה "שרמותה, זונה", וכשהשאלה אותו מדוע מכנה אותה כך, השיב לה "**תשטמי את הפפה שלך, קחי את הכלב שלך ותעופי מפה**". המתלוונת החוויתה בידה תנועת ביטול ושבלב זה הנאשם **"שלף אגרוף והכנסיס לי אותו לפנים, המשיך לך לאותו וברת הביתה"** (עמ' 7, ש' 2-1). המתלוונת דיממה ובעזרת אחרים הצעיקה משטרה למקום. **"היו מדמתת, איבדתי פלטה בפה, וכל הפפה שלי היה עקום, קיבלתי צעוזע, לא**

יכולתי אפילו להתקשר בפלאפון להזעיק עוזרה, הטלפון היה מלא בדם" (עמ' 7 ש' 4-2). בהמשך הגיעו המתלוונת לחנות ושם עזרו לה בכר שקראו למשטרה, ובליווי שוטרת הגעה לביתה, ובשעה מאוחרת יותר הגעה לבית חולים "מאר" בכפר סבא בליווי בנה.

7. באשר לתחשוויה באותו עת מסורת, כי "**היתה לי היסטוריה של כאבים, ומה נגמר לי באגרוף ודברים כאלה, מה עשית. אני לא מכירה את הבן אדם הזה, מה עבר עליו באותו רגע**" (שם, ש' 7-6). עוד הסבירה שכטוצאה מהתקיפה התנפחה לסתה העליונה, השניים התותבות התחחות נשברו לה, היא פונתה לבית החולים וקיבלה טיפול רפואי בפנייה (ראה ת/2 ו-ת/3). עוד דחתה את גרסת הנאשם, לפיה התירה את כלבה מרוצעתו ואף לא הרפטה מהרצועה, ובכל מקרה סיירה שמדובר בכלב קטן מידות. בחקירה הנגדית התמקדה ב"כ הנאשם בשאלות הנוגעות למצבה הרפואי של המתלוונת. המתלוונת אישרה שנוטלת מספר תרופות, גם כנגד דיכאון. עוד דחתה בטענה שסובלת מנפילות בלתי רציניות כתוצאה ממחלה. המתלוונת הסבירה שלא הגעה לבית המשפט **"בשביל כסף, אלא בגין עוגמת נשף"** (עמ' 11, ש' 2), וכי לא Tabua את הנאשם בהלכים נוספים.

8. עוד העידה gab' אלמוג ימני ששירותה במועד האירוע כשוטרת בשירות סדר (שח"מ) בוחנת כפר סבא. העודה הסבירה שהגעה למקום האירוע עקב קריאה. בדו"ח הפעולה שהוגש חלף חקירתה הראשית (ת/4) מסרה שהבחינה במתלוונת אשר טענה שתקפו אותה ודמהה בפייה ולסתה התחחותה. באשר למතלוונת מסבירה בעודותה שראתה אותה נסערת. המתלוונת מסרתה שיכל לשיש מצלמות במקום. כשאלה אותה מה קרה, השיבה לה המתלוונת שקיבלה מכת אגרוף והפנתה אותה לבניין שבו מתגורר הנאשם. העודה איתרה את הנאשם בדירתו וכששאלה אותו אם היה מעורב באירוע "סכסוך עם כלב", קשר עצמו למקום אך טען שרק העיר לאשה שהלכה עם כלב ללא מחסום. הנאשם עוכב לתחנה. בחקירה הנגדית הבירה שכחגה עלה למקום לא מצאה עדים לאירוע. העד הנוסף הוא גובה ההודעה, השוטר אמרנו גדועוני. בעודותה הסביר שנוכח כפירת הנאשם פנה למתלוונת וביקש ממנה לעורר בדיקת פוליגרפ, היא הסכימה ונערכה בדיקה. עוד סיפר שבבדיקה לא אותרו מצלמות אבטחה במקום, וכי לפי עדות המתלוונת לא היו עדי ראייה לאירוע. העד הסביר שיעודו כי תוצאות בדיקת הפוליגרפ אין קובלות בבית המשפט אך בעברם, בשלבי החקירה, מדובר בכלבי בקירה אפקטיבי ביותר לצורך לבחינת טענת הנאשם שלא עשה דבר.

פרשת הגנה

9. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם. בעודותו סיפר שיצא באותו היום לטויל עם כלבו. בשלב זה הגיעו המתלוונת ולידה כלב ללא מחסום על פניו. הנאשם ביקש מהמתלוונת לא להתקrab אף היא המשיכה לлечת לכוונו ושחררה את כלבה. הנאשם ממשיך ומספר: "**אני פחדתי שהכלב ינשוך אותי או את הכלב שלי. העיניים של הגברת לא היו רגועות. היא צעקה מהחרוי והתקרבה אליו, אני עשית וכך לא שמעתי את הקול שלו והזדרמתי לлечת לכיוון הבית**". (עמ' 15, ש' 13-9).

10. בחקירתו הנגדית הבahir שהמתלוננת לא שחררה את כלבה אלא הרפטה מעט מהרצועה שעל צוואר הכלב. עוד הוסיף שהמתלוננת הלכה אחריו וצעקה, והוא מקרים קודמים שבהם הכלב שלה היה מעורב. כמו כן, מסר גרסה חדשה, לפיה המתלוננת "עשה את עצמה נופלת ומתקשת למשטרה. זה בפעם אחרת עם כלבים אחרים... בשכונה כולם יודעים שהוא בן אדם קצת חולה" (עמ' 16, ש' 19-18-עמ' 17, ש' 1). הנאשם חזר על טענות אלו והוסיף שהמתלוננת אורתה לאנשים למטה, מחפשת מריבות עם כלבה ואחרי זה מפילה את עצמה.

11. בהמשך חקירתו טען הנאשם שלא תקף את המתלוננת והוסיף, מבלי שיתבקש, כי הוא משפחחה דתית ואיןו מרים ידים על אנשים (שם, ש' 17) ובהמשך, כי "**על נשים אני לא מרים ידים בכלל. לגבאים גם... אני לא היכיתי לא נשים ולא גברים**" (עמ' 18). בשלב זה לאחר שנסאל הנאשם האם לא הריבץ לאף אחד אחר, והשיב כי עשה כן רק כאשר היה ילד קטן (עמ' 18, ש' 13-12), התורתי לב"כ המאשימה לשאול בעניין זה שאלות מכח סעיף 163 לחוק סדר הדין הפלילי. הנאשם נשאל לגבי אירוע משנת 2011, אך טען כי באותו אירוע האישה המעורבת "חתכה לעצמה את היד" והוא לא נקט כלפייה בכל אלימות (עמ' 19, ש' 2). בהמשך לآخر שהגש רישומו הפלילי של הנאשם (ת/8) והתברר שהיא מעורב באירוע אלימות נוספת, התורתי לבנו על פי בקשתו לתרגם עבורו את שאלות התביעה, אך הנאשם חזר על גרסתו שבפעם הקודמת לא הייתה כלל אלימות ולא נקט בכל אלימות בעבר. לאחר שהתובע הציג לנאים את עובדות כתוב האישום בהן הודה והורשע באירוע קודם, קשר עצמו חלקית לאירוע. בסוף חקירתו טען שהמתלוננת עשתה לו דזוקה וכי יכול להיות שהיא תכננה את זה מראש (עמ' 22, ש' 21-23).

דין והכרעה

12. כידוע, במשפט הפלילי, מוטל נטל השכנוע על כתפי המאשימה והוא יוצא ידי חובתה כאשר יש בחומר הראיות כדי להוכיח את כל יסודות העבירה במידה שלמעלה מספק סביר. לאחר ששמעתי ראיות הצדדים וטייעוניהם, שוכנעתי לקבל את גרסת עדי התביעה, באופן שניית לקבוע ממצאים לחובת הנאשם במידת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי.

13. מצאתי ליתן אמון מלא בעדות המתלוננת אשר תיארה את השתלשלות האירועים כהוויותם באופן אמין, עקי וסדר. המתלוננת תיארה לפרטים את קורות המפגש עם הנאשם שתחילה צעק לעברה, אז קללה ובהמשך הכה מכת אגרוף בפניה. מדעתה הינה התרשמי שהairoע גرم לה טראומה קשה, הן פיזית והן רגשית, ובעיקר תמהה מה עשתה שהביא את הנאשם לפעול כלפייה באלימות בוטה. מעבר לכך, נחבלת המתלוננת בפניה ונגרם נזק רב לשניה התוצאות שניכר גם כום (ראו ת/1-ת/3).

14. טענת ההגנה, לפיה מדובר באשה חוליה הסובלת מנפילות בלתי רציניות, אין לה על מה לסמור. ההגנה לא הציגה כל תיעוד רפואי לכך אלא העלה ספקולציות על בסיס הכתוב בתיעוד הרפואי שהגosh. המתלוננת לא עומתה עם אמירותיה בחקירה המשטרתית, ומכך ניתן ללמוד שగרסתה בעת חקירתה והיום זהות. יש בכך כדי להוסיף לאמיןותה. המתלוננת אף הבירה שלא הגישה תלונה כדי לקבל כסף, אלא בשל עוגמת הנפש

שנרגמה לה. עוד לא עומתה המתלוונת עם טענות הנאשם שמכיר אותה מקרים קודמים דומים (ת/5 ש' 37), והטענות הנוספות שעלו לראשונה בעודתו לפיהן המתלוונת תכננה האירוע מראש וمبוקמת נפילותיה. אדרבא, טענת ב"כ הנאשם שהנפילה נגרמה כתוצאה ממחלה ממנה סובלת אינה מתישבת עם גרסתו של הנאשם בחיקירתו הנגדית לפיה מדובר בנפילות מבוימות. ניתן רק להעלות השערה שגורסאותיו המאוחרות של הנאשם הפתיעו אפילו את באי כוחו, אך לכך ATIICHIS בהרחבה בהמשך.

15. עדויות השוטרים מחזקות גרסת המתלוונת. הסירת ימי מאשר שפגשה במתלוונת נסערת, מדממת מפה ומבולבלת. כמו כן, נגשה לדירתו של הנאשם וזה קשר עצמו לאירוע אך טען שלא עשה דבר. הנאשם לא טען בפני הסירת שהוא עדים לא מדובר במתלוונת המוכרת מקרים קודמים או מביבמת נפילותיה. כמו כן לא טען שמכיר הכרות קודמת את המתלוונת. מעודות החוקר ניתן ללמידה שהמתלוונת שיתפה פעולה באופן מלא עם רשות החוק.

16. אני דוחה טענת ההגנה כי בחיקירת התקיק התגלו כלבי חקירה רבים. לא המתלוונת ואף לא הנאשם טענו לנוכחותם של עדים ראייה במקום. בבדיקה של הסירת ימי לא נמצא עדים לאירוע. נבדקה אפשרות קיומן של מצלמות אבטחה במקום. המשטרה נקטה בפועלות חקירה שగרתית בתיקים המבוססים על עדות יחידה אל מול רעווה, והפנתה את המתלוונת לבדיקה פוליגראף. גם שמדובר בבדיקה שתוצאותיה אין קובלות, לא ניתן לומר שמדובר בפועלות חקירה שלא הייתה חיונית בשעטו.

17. מנגד, לא הובאו מצד ההגנה כל ראיות לחיזוק גרסת הנאשם. כך טוען הנאשם בחיקירתו ת/5, שמכיר את המתלוונת מאירועים קודמים ושכנים סיפרו לו על מעורבותה. "בשנה שעברה היא עשתה את זה למישחו אחר, כשהיא סיפור לי השכנים" (שם, עמ' 2, ש' 37), הנאשם אף הtagga בחיקירתו שהינו חבר בוועד הבית ועל כן שמע על המתלוונת סיפורים שונים, על אף זאת לא הובא כל עד לחזק דבריו.

18. מטעם ההגנה העיד הנאשם. טרם ATIICHIS לעודתו, מצאתי להעכב מעט על גרסאותיו הקודומות. כך ב-ת/4, דו"ח הפעולה של הסירת ימי, טוען כי האירוע התמצאה בכר שרה "אישה הולכת עם הכלב ב- מחסום והעיר לה". בחיקירתו ת/5, באותו היום, טוען כי ראה את כלב המתלוונת ללא מחסום, ובהמשך טוען שהמתלוונת שחררה לעברו את כלבה בnidod לבקשתו. הנאשם טען שלא דבר אליו (ת/5, עמ' 2, ש' 16) ואף לא ביקש ממנו לחת את כלבה (שם, ש' 23). עוד הוסיף בסיוף חיקירתו, שלא הרבץ לאף אחד, במיוחד לאישה. בחיקירתו ת/7, אף טוען שלא הסתכל כלל על המתלוונת ורק טיל עם כלבו.

19. עדותו של הנאשם סתרה אמירותיו הקודומות במספר נקודות מהותיות. כך בגרסתו הראשונית בת/4 מאשר שהעיר למתלוונת, בחיקירותיו טוען שלא אמר לה דבר, ובעדותו שהמתלוונת היא שצעקה לעברו וקיללה אותו (עמ' 15, ש' 12-13 וכן עמ' 16, ש' 11). כמו כן, מתאר לראשונה בעודתו את האירוע כמתוכנן ולא אקרים, כשלפעنته המתלוונת "עשתה לו דזוקא" (עמ' 16, ש' 7). נוסף לכךטען לראשונה שהמתלוונת מביבמת נפילותיה ומתקשרת למשטרת. "היא מקרים כאלה שהכלב שלא התעורר עם מישחו אחר, היא עשו את עצמה נופלת ומתקשרת למשטרת. זה היה בפעם אחרת עם כלבים אחרים" (שם, ש' 20-18). מדובר

בגרסה שלתה לראשונה בחקירתו הנגדית של הנאשם, לא מצאה ביטוי בחקירתו ואף המתלוונת לא עומתה עמה.

20. הנאשם אמן טען, בין השיטין, בעדותו שחקירותו לא תורגמו כנדרש או שלא הובן. עוד טען שלא יכול היה לקלл את המתלוונת כי אינו יודע עברית. אני דוחה טענה זו. הנאשם עלה לארץ בשנת 1990 ומתרגורר בה כ-26 שנים במהלכן עבד כאן שנים רבות והתירה בחברה הישראלית. גם אם שולט טוב יותר בשפה הרוסית, שפט אמו, אין בכך כדי ללמד שאין דבר עברית חילונית. כך לדוגמא שוחח עם הסיירת ימינו וזה רשם גרסתו ולא עליה מדבריה שהתקשתה להבינו. כמו כן לא עלתה סוגיה זו בחקירה השוטרים ע"י באי כוחו.

21. הנאשם מגיד לעשות וממשיך להסביר את פניה של המתלוונת באומרו ש"אורבת לאנשים עם הכלב שלו למטה, היא הולכת גם לבתים אחרים וועושים שם סכסוכים... היא מוסה לחפש מריבות עם הכלב שלו... אחרי זה מפילה את עצמה יורד לה דם לפנים" (עמ' 17, ש' 15-8). כמובן שגם לדברים אלו אין כל בסיס. הנאשם לא מסתפק במתלוונת וכשנשאל מדוע חש שכלבה יתרחקו מלבו, מלין על כך שאין מנוסה. כשנשאל כיצד יודע זאת, משיב "אני יודע שהיא לא עובדת וכל הזמן מסתובבת עם הכלב בחוץ" (עמ' 15, ש' 23).

22. מצאתי את עדותו של הנאשם בלתי אמיןה, בלתי מהימנה ובנקודות חיוניות מרובות סתיירות. הנאשם חזר פעמיחר פעם על גרסתו שלא עשה דבר. לא ניתן כל הסבר לחבלה שנגרמה למתלוונת כתוצאה מהאירוע. ניסיונו להתגמול על המתלוונת ולדבר עליה סרה, גoud לכישלון. לאמירויותיו הקשות לא היה כל ביסוס וכל מטרתן היה לנסות ולהטיל במתלוונת דופי. לא בכך נמנעו באין כוחו מלהטיח דברים אלו במתלוונת.

23. הנאשם בעדותו, חזר מספר פעמים והעד על אופיו הטוב, לדבריו לא תקף מעולם איש (למעט בילדות) או אישת. הנאשם הצהיר על כך, ללא כל צורך ולא כמענה לשאלת שನשאל בעניין, ובכך פפתח פתח לב"כ המשימה לחקור אותו על עברו הפלילי. בניסיונות אלו ביקש המשימה להסתתר על גילוון הרישום הפלילי שלו, המלמד על הרשעה קודמת בעבירות אלימות דומה, ובהמשך שעמד על כך שלא נקט באותו המקרה באלימות. הוגש גם עותק מכתב האישום באותו ההליך (ת/8). על אף שהנائب נשאל בנושא זה מספר פעמים, ואף נערתתי לביקשת בנו לסייע במלאת התרגום, חזר על טענתו שלא נקט בעבר באלימות. די באמירות אלו כדי להוות עדות נאמן על אופיו הטוב במובן של סעיף 163 לחוק סדר הדין הפלילי. לפיכך ראיות ת/8 קבילות.

24. עיון בת/8, מלמד שהנائب היה מעורב לפני מספר שנים (2011) באירוע דומה בנסיבות, שבמהלכו תקף אישת אחרת על רקע סכסוך הקשור לכלבה וגרם לה חבלות. הנאשם הודה במיוחס לו ונדון לעונשי קנס והתחזיות כספית. לא ניתן להתעלם מהקו המחבר בין האירוע שלפניו לאירוע הקודם, אך בעיקר יש בשקרים של הנאשם בנוגע לאופיו הטוב, העדר מעורבות באירועים אלימים קודמים, ואי נטילת אחריות מלאה על חלקו באותו אירוע כדי לפגוע פגיעה נוספת בנסיבות. מדובר בשקרים מהותיים שהוכחו בראשיה עצמאיות - ת/8 ובכך חזק במידה ניכרת את ראיות המשימה. (ראה בהרחבה ע"פ 8754/13 מדינת ישראל נ' חיים סעדה (15.01.15).

25. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי עובדות כתוב האישום הוכחו לפניי מעבר לספק סביר. גרסת המתלוננת, עדת התביעה היחידה לאירוע, נתמכת בראיות אובייקטיביות כגון עדות רפואיות, תמונה החבלה ועוד"ח הפעולה ת/4 וכן בשקרים הנאשם עצמו.

לעומתן, גרסת הנאשם הייתה בלתי אמינה, בלתי מהימנה ובנקודה מהותית דבריו הוכחו בדברי שקר.

26. אשר על כן, על יסוד כלל הטעמים שהובאו לעיל, אני מרשעה את הנאשם בעבירה המווחסת לו - **תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**

ניתנה והודעה היום כ' סיון תשע"ו, 26/06/2016 במעמד ב"כ המאשימה עו"ד צלייל משיח, הנאשם וב"כ עו"ד דן אשכנזי ועו"ד דקלה ברנס.

מרב גרינברג, שופטת